

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2001/C 295/01	Euroens vekselkurs	1
2001/C 295/02	Ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur (KN) (Tarifering af varer)	2
2001/C 295/03	Meddelelse i henhold til afsnit 12 (6A) i loven om telekommunikation af 1984 — Ændring af vilkår i tilladelserne til Vodafone Ltd og BT Cellnet	4
	Den Europæiske Centralbank	
2001/C 295/04	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 11. oktober 2001 efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lønomkostningsindekset (CON/2001/33)	5
	II <i>Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
2001/C 295/05	Initiativ fra Kongeriget Nederlandene med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser	7
2001/C 295/06	Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Franske Republik, Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om fælles efterforskningshold	9

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾**19. oktober 2001**

(2001/C 295/01)

1 euro	=	7,4366	danske kroner
	=	9,4715	svenske kroner
	=	0,6249	pund sterling
	=	0,9009	amerikanske dollar
	=	1,4204	canadiske dollar
	=	109,1	japanske yen
	=	1,4777	schweizerfranc
	=	7,969	norske kroner
	=	92,65	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,7793	australske dollar
	=	2,1665	new zealandske dollar
	=	8,336	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

ENSARTET ANVENDELSE AF DEN KOMBINEREDE NOMENKLATUR (KN)

(Tarifiering af varer)

(2001/C 295/02)

Offentliggørelse af forklarende bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1783/2001 ⁽²⁾.

De forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur ⁽³⁾ ændres således:

Side 222

Følgende tekst tilføjes efter de forklarende bemærkninger til pos. 6101:

»6101 10 10

6101 20 10

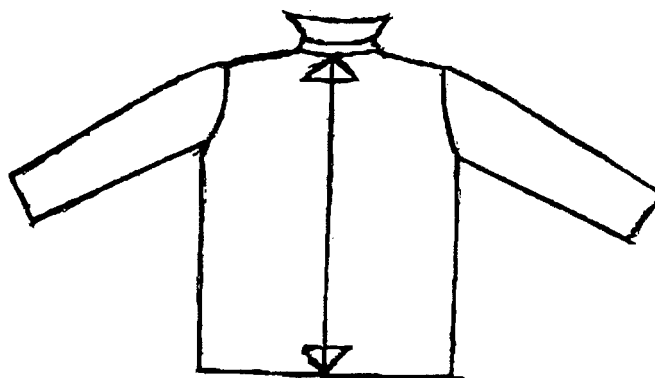
6101 30 10 Frakker, pjækkerter, kapper, slag og lignende varer

og

6101 90 10

De herunder hørende »frakker og lignende varer« er bl.a. kendetegnet ved, at de mindst når ned til midt på låret.

Man kan i almindelighed gå ud fra, at den krævede mindstelængde for beklædningsgenstande i standardstørrelser (normalstørrelser) til mænd (undtagen drenge) foreligger, når beklædningsgenstanden fladt udbredt har den i nedenstående tabel anførte længde i centimeter målt på ryggen fra det højeste punkt for kravens påsyning (dette punkt svarer til den 7. halshvirvel) ned til den nederste kant (se nedenstående tegning).

Længdeangivelserne i denne tabel angiver en middelværdi, der følger af de forskellige standardstørrelser (normalstørrelser) for beklædningsgenstande til mænd (undtagen drenge) inden for størrelsesgruppe S (small, lille størrelse), M (medium, middelstørrelse) og L (large, stor størrelse).

Længdeangivelse i centimeter for ryglængden fra kravens påsyning til beklædningsgenstandens nederste kant i standardstørrelser til mænd (undtagen drenge)

S (small) Lille størrelse	M (medium) Middelstørrelse	L (large) Stor størrelse
86 cm	90 cm	92 cm

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 241 af 11.9.2001, s. 7.

⁽³⁾ EFT C 199 af 13.7.2000, s. 1.

Beklædningsgenstande, der ikke har den for de herunder hørende »Frakker og lignende varer« krævede mindstelængde (længde til midt på låret), skal med undtagelse af de ligeledes herunder hørende »pjækkerter og lignende varer« (jf. nedenstående definition) henføres under pos. 6101 10 90, 6101 20 90, 6101 30 90 eller 6101 90 90.

PJÆKKERTER

Pjækkerter er løstsiddende, langærmede ydre beklædningsgenstande, der bæres over en anden beklædning til beskyttelse mod vejrliget. Disse frakker fremstilles i almindelighed af ikke-letvægtsstoffer, bortset fra stoffer henhørende under pos. 5903, 5906 eller 5907. Pjækkerternes længde er forskellig, den går fra skridtet til midt på låret. De kan være enkelt- eller toradede.

Pjækkerter har i almindelighed følgende kendetegn:

- en gennemgående åbning fortil, som lukkes med knapper, ofte ligeledes med lynlås eller trykknapper
- et for, også til at tage ud (som kan være vatteret og/eller quiltet)
- slids midt på ryggen eller slidser i siderne.

De kan også have

- lommer
- krave.

Pjækkerter må ikke have følgende kendetegn:

- hætte
- en løbegangssnor eller anden form for sammentrækning ved taljen og/eller ved underkanten af beklædningsgenstanden. Et bælte er dog tilladt.

For så vidt angår pjækkerter, omfatter udtrykket »og lignende varer« beklædningsgenstande, der har de samme kendetegn som pjækkerter samt derudover en hætte.»;

Side 222

Følgende tekst tilføjes efter de forklarende bemærkninger til pos. 6102:

**»6102 10 10,
6102 20 10,
6102 30 10 Frakker, pjækkerter, kapper, slag og lignende varer
og
6102 90 10**

De forklarende bemærkninger til pos. 6101 10 10, 6101 20 10, 6101 30 10 og 6101 90 10 anvendes med de fornødne tilføjelser. De tilsvarende længdeangivelser for beklædningsgenstande til kvinder (undtagen piger) er således følgende:

Længdeangivelse i centimeter for ryglængden fra kravens påsyning til beklædningsgenstandens nederste kant i standardstørrelser til kvinder (undtagen piger)

S (small) Lille størrelse	M (medium) Middelstørrelse	L (large) Stor størrelse
84 cm	86 cm	87 cm«

Meddelelse i henhold til afsnit 12 (6A) i loven om telekommunikation af 1984**Ændring af vilkår i tilladelserne til Vodafone Ltd og BT Cellnet**

(2001/C 295/03)

1. I henhold til afsnit 7 i loven om telekommunikation af 1984 (»loven«) udstedte ministeren for handel og industri hhv. den 22. marts 1994 og den 9. december 1993 tilladelser (»tilladelserne«) til Telecom Securicor Cellular Radio Ltd og Vodafone Ltd til drift af telekommunikationssystemer, som nærmere beskrevet i bilag A til tilladelserne.
2. Den 6. december 2001 meddelte generaldirektøren for telekommunikation (»direktøren«) i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til afsnit 12(2) i loven, ændret ved loven om elektronisk kommunikation af 2000, følgende ændring i vilkårene i del K i tillæg 1 til tilladelserne:

et nyt vilkår 70A blev indføjet efter vilkår 70.
3. I overensstemmelse med lovens afsnit 12 (6A) meddeler direktøren herved, at formålet med denne ændring er at tage højde for det tilfælde, at direktøren inden 31. januar 2002 som resultat af den igangværende undersøgelse af konkurrenceforholdene på markedet for opkald til mobiltelefoner foreslår ændringer i tilladelserne og forelægger dem for konkurrencekommissionen. I så fald sikres det, at den eksisterende prisregulering af termineringstakster i vilkår 70 i tilladelserne opretholdes i yderligere et år, fra 1. april 2002 til 31. marts 2003. Efter direktørens opfattelse er der behov for en sådan forlængelse af prisreguleringen, indtil konkurrencekommissionen har aflagt rapport om sine konklusioner og anbefalinger om, hvilke foranstaltninger direktøren skal gennemføre for at råde bod på eventuelle virkninger, der strider mod den offentlige interesse.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 11. oktober 2001

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lønomkostningsindekset

(CON/2001/33)

(2001/C 295/04)

1. Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 17. september 2001 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lønomkostningsindekset (i det følgende benævnt »udkast til forordning«).
2. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 105, stk 4, første led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for ECB er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.
3. Formålet med udkastet til forordning er at opstille en fælles ramme for produktion, fremsendelse og evaluering af sammenlignelige lønomkostningsindeks i Fællesskabet. I udkastet til forordning stilles specielt krav om, at medlemsstaterne fremsender kvartalsdata om lønomkostninger til Europa-Kommissionen (Eurostat).
4. ECB kan tilslutte sig udkastet til forordning, som er en del af den handlingsplan om statistikkraft for Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) (i det følgende benævnt »ØMU handlingsplan«), der er udarbejdet af Europa-Kommissionen (Eurostat) i nært samarbejde med ECB efter anmodning fra Økofin-Rådet. ØMU handlingsplanen er en opfølgning på Det Monetære Udvalgs rapport om informationskravene i ØMU'en, som blev godkendt af Økofin-Rådet den 18. januar 1999, og de to første statusrapporter om informationskrav i ØMU'en, som er udarbejdet af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Den tredje statusrapport, som blev godkendt af Økofin-Rådet den 19. januar 2001, indeholdt også en nærmere tidsramme for tilpasninger i de gældende statistiske forordninger.
5. Tilvejebringelse af harmoniserede data om lønomkostninger vil udvide og uddybe de tilgængelige data til brug for analyse og vurdering af trusler mod prisstabilitet, som gennemføres inden for den anden søjle i ECB's pengepolitiske strategi. Lønomkostninger udgør en stor andel af produktionsomkostningerne for økonomien som helhed og har en betydelig indflydelse på prisdannelsen. Lønomkostninger udgør desuden input for indikatorer for konkurrenceevne. De europæiske aggregerede data om lønomkostninger, som er tilgængelige i dag, baseret på data fremsendt til Europa-Kommissionen (Eurostat) af de nationale statistiske kontorer på frivillig basis, afspejler de væsentlige forskelle i definitionerne i de nationale serier, som anvendes til beregning af serier for euroområdet. De kvartalsvise data om aflønning, som er tilgængelige i ENS 95 nationalregnskaberne, er ikke nogen erstatning, da de ikke er tilstrækkelig detaljerede og deres kvalitet afhænger af kvaliteten i den underliggende primære lønomkostningsstatistik.
6. ECB ønsker at fremhæve, at man lægger stor vægt på flere af elementerne i udkastet til forordning, som i forvejen er en del af ØMU handlingsplanen, samtidig med at man også anerkender, at nødvendigheden af at begrænse indberetningsbyrden for virksomhederne har krævet betydelige kompromiser.
  - a) Forslaget om dækning på NACE Rev. 1 niveau, inkl. servicesektoren: Udkastet til forordning dækker mere end 90 % af beskæftigelsen i euroområdet, medens data nu kun dækker ca. 65 %. Dette er en betydelig forbedring, da det indebærer en bedre forståelse for udviklingen i lønomkostningerne i hele økonomien, specielt med henblik på en forbedret dækning af omkostninger i servicesektoren.
  - b) Forslaget om NACE Rev. 1 opdeling: Udkastet til forordning hæver detaljeringniveauet i de nødvendige data, opdelt efter økonomiske aktiviteter, hvilket er vigtigt for at forklare ændringer i overordnede resultater.
  - c) Tilgængelighed af et lønomkostningsindeks, både inklusive og eksklusive bonus: Der er en tendens til, at bonus er et cyklisk element af de samlede lønomkostninger. Analysen af lønomkostningsdata vil blive betydeligt forenklet, hvis det er muligt at udskille dette element fra de samlede lønomkostninger.
  - d) Forslaget om, at data indgives inden for 70 dage: Dette vil være en forbedring, idet tilgængeligheden af lønomkostningsdata i dag er særdeles ringe, og de første europæiske aggregerede skøn ikke foreligger før efter ca. 100 dage.

- e) Tilgængelighed af en passende mængde historiske data: For analyseformål er det vigtigt at kunne bedømme lønomkostningsindeks over tid. ECB anerkender dog også den byrde, som ville blive pålagt medlemsstaterne, hvis de skulle tilvejebringe en komplet mængde af historiske data, og kan derfor støtte, at fremsendelse af historiske data begrænses til et udvalgt antal lønomkostningsposter samt alene for NACE hovedafdelingerne C-K.
- f) Den forbedrede sammenlignelighed af data, som er nødvendige for gode aggregater for euroområdet: Da medlemsstaterne stadig må anvende en kombination af forskellige kilder, kunne gennemførelsesproceduren i artikel 10 med fordel indeholde en periodisk vurdering af virkningen på de nationale resultater ved denne anvendelse, og af andre mulige kilder til manglende sammenlignelighed.
7. ECB giver sin fulde støtte til den foreslåede tidsplan for gennemførelsen af udkastet til forordning, og opfordrer medlemsstaterne til ikke at anmode om undtagelser. Hvis medlemsstaterne fuldt ud benyttede sig af de tilladte undtagelser, ville fuldt harmoniserede europæiske aggregater for NACE hovedafdelingerne C-K ikke være tilgængelige før 2004, og totale europæiske aggregater inkl. NACE hovedafdelingerne L-O ikke før 2007. Selv målet om 80 % dækning af euroområdet ved udgangen af 2002 — et mål støttet af Økofin-rådet — kunne blive sat på spil.
8. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Wien, den 11. oktober 2001.

Willem F. DUISENBERG
Formand for ECB

II

(Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

Initiativ fra Kongeriget Nederlandene med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser

(2001/C 295/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Nederlandene,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De Internationale Krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda har siden 1995 foretaget efterforskning, retsforfølgning og pådømmelse vedrørende overtrædelser af ret og sædvaner i forbindelse med krig, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden.
- (2) I Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998 bekræftes det, at de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, navnlig folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, ikke må passere ustraffet, og at den effektive retsforfølgning heraf må sikres gennem foranstaltninger på nationalt plan og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde.
- (3) I Rom-statutten erindres der om, at det er enhver stats pligt at udøve sin strafferetlige jurisdiktion over for de ansvarlige for internationale forbrydelser.
- (4) I Rom-statutten understreges det, at Den Internationale Straffedomstol oprettet i henhold til Rom-statutten skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion.
- (5) Alle Den Europæiske Unions medlemsstater har undertegnet eller ratificeret Rom-statutten.
- (6) Medlemsstaterne konfronteres med personer, der har været involveret i disse forbrydelser, og som søger tilflugt inden for Den Europæiske Unions grænser.
- (7) Effektiv efterforskning og retsforfølgning af disse forbrydelser på nationalt plan er i høj grad afhængig af et nærmere samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen heraf.
- (8) Det er nødvendigt, at de involverede myndigheder i de stater, som deltager i Rom-statutten, herunder Den Europæiske Unions medlemsstater, arbejder tæt sammen i denne forbindelse.

(9) Et nært samarbejde fremmes, hvis medlemsstaterne åbner mulighed for direkte kommunikation mellem centrale, specialiserede kontaktpunkter.

(10) Gennem et nært samarbejde mellem disse kontaktpunkter kan der skabes et mere fuldstændigt overblik over personer, der er impliceret i sådanne forbrydelser, herunder også spørgsmålet om, i hvilke medlemsstater de skal være genstand for efterforskning.

(11) Denne afgørelse berører ikke konventioner, aftaler eller ordninger vedrørende gensidig retshjælp i straffesager mellem retslige myndigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Udpegning af og underretning om kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt til efterforskning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.
2. Hver medlemsstat underretter skriftligt Generalsekretariatet for Rådet om det kontaktpunkt, den har udpeget i henhold til denne afgørelse. Generalsekretariatet drager omsorg for, at meddelelsen videresendes til medlemsstaterne.

Artikel 2

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. Hvert kontaktpunkt har primært til opgave at indsamle og forvalte oplysninger vedrørende de nævnte forbrydelser i forbindelse med efterforskningen heraf.
2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kontaktpunkterne i overensstemmelse med deres nationale beføjelser på eget initiativ eller efter anmodning udveksler alle tilgængelige data, der kan have betydning for efterforskningen af de pågældende forbrydelser.

Artikel 3

Forklarende bemærkninger i forbindelse med anmodninger

1. Enhver anmodning, der fremsættes i henhold til denne afgørelse, ledsages af en kort fremstilling af de omstændigheder, som det begærende kontaktpunkt har kendskab til. Det skal i anmodningen specificeres, hvorledes de ønskede oplysninger vil blive anvendt.

⁽¹⁾ EFT C ...

2. Når der fremsættes en anmodning i henhold til denne afgørelse, meddeler det anmodede kontaktpunkt alle relevante oplysninger, uden at en formel skriftlig anmodning er nødvendig i henhold til gældende konventioner eller aftaler mellem medlemsstaterne.

3. Et kontaktpunkt kan nægte at videregive oplysninger, som kan vanskeliggøre en igangværende strafferetlig efterforskning i den anmodede medlemsstat eller ved Den Internationale Straffedomstol, eller som i relation til Straffedomstolen vil kunne motivere påberåbelse af artikel 72 i Straffedomstolens statut. Ethvert afslag skal begrundes behørigt.

Artikel 4

Anvendelse af oplysninger

1. Oplysninger eller dokumenter, der er modtaget i henhold til denne afgørelse, er bestemt til at anvendes som foreskrevet i artikel 2, stk. 2.

2. Når der videregives oplysninger eller dokumenter i medfør af denne afgørelse, kan det kontaktpunkt, der videregiver oplysningerne, pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse til andre formål end de i stk. 1 fastsatte. Det kontaktpunkt, der modtager oplysningerne, skal overholde alle sådanne begrænsninger og betingelser.

3. Når en medlemsstat ønsker at anvende modtagne oplysninger eller dokumenter til efterforskning som foreskrevet i artikel 2, stk. 2, kan den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, ikke nægte sit samtykke hertil, medmindre det sker under henvisning til begrænsninger i henhold til dens nationale lovgivning eller de forhold, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3. Afslag på samtykke skal begrundes behørigt.

4. De modtagne oplysninger er beskyttet i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og er under hensyntagen til Europarådets ministerkomité's anbefaling R(87) 15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger beskyttet af mindst de samme bestemmelser om tavshedspligt og beskyttelse af

personoplysninger som dem, der gælder i henhold til den nationale lovgivning, der gælder for det anmodende kontaktpunkt.

Artikel 5

Uopfordret meddelelse af oplysninger

1. Kontaktpunkter kan udveksle relevante oplysninger inden for de grænser, deres nationale lovgivning har fastsat herfor, og uden at der foreligger en anmodning herom.

2. Artikel 4 finder anvendelse i forbindelse med oplysninger, der fremsendes i medfør af nærværende artikel.

Artikel 6

Gennemførelse

Medlemsstaterne skal sørge for, at de er i stand til at samarbejde fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse senest et år efter, at den får virkning.

Artikel 7

Nationalt ansvar for efterforskning og retsforfølgning

Efterforskning, retsforfølgning og udveksling af oplysninger vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser er fortsat de nationale myndigheders ansvar.

Artikel 8

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse får virkning fra datoen for dens vedtagelse.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

...

Formand

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Franske Republik, Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om fælles efterforskningshold

(2001/C 295/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Franske Republik, Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af EU's mål er at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og målet skal nås ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi, toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder.
- (2) Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors opfordrede til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold som forudsat i traktaten, i første omgang til bekæmpelse af narkotika- og menneskesmugling samt terrorisme.
- (3) Artikel 13 i konventionen, udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾ indeholder en bestemmelse om oprettelse af fælles efterforskningshold og deres opgaver.
- (4) Det er Rådets udtrykkelige ønske, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for, at denne konvention ratificeres snarest muligt og under alle omstændigheder i løbet af 2002.
- (5) Rådet anerkender betydningen af at reagere hurtigt på Det Europæiske Råds opfordring til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold.
- (6) Rådet finder, at der nu er behov for at vedtage en specifik juridisk bindende retsakt på EU-plan om fælles efterforskningshold, som skal omfatte fælles efterforskning af såvel narkotika- og menneskesmugling som terrorisme, således at bekæmpelsen af international kriminalitet kan blive så effektiv som muligt.
- (7) Rådet finder, at sådanne efterforskningshold først og fremmest bør have til opgave at bekæmpe terrorhandlinger.

(8) De medlemsstater, der opretter et efterforskningshold, bør træffe afgørelse om dets sammensætning, formål og varighed.

(9) Når det er muligt og i overensstemmelse med gældende ret, bør de medlemsstater, der opretter et efterforskningshold, kunne beslutte, at personer, som ikke repræsenterer medlemsstaternes kompetente myndigheder, kan deltage i holdets arbejde, og at sådanne personer kan omfatte repræsentanter for f.eks. Europol, Kommissionen (OLAF) eller tredjelandes myndigheder, herunder navnlig repræsentanter for USA's retshåndhævende myndigheder. I sådanne tilfælde bør aftalen om oprettelse af efterforskningsholdet indeholde nærmere bestemmelser om et eventuelt ansvar for sådanne personer.

(10) Et fælles efterforskningshold bør operere inden for en medlemsstats område i overensstemmelse med gældende ret i den pågældende medlemsstat.

(11) Denne rammeafgørelse berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

*Artikel 1***Fælles efterforskningshold**

1. Ved en fælles aftale kan de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater med et bestemt formål og for et begrænset tidsrum, der kan forlænges efter fælles overenskomst, oprette fælles efterforskningshold med henblik på strafferetlig efterforskning i en eller flere af de medlemsstater, der opretter holdet. Sammensætningen af holdet fastsættes i aftalen.

Fælles efterforskningshold kan især oprettes,

- a) hvis en medlemsstats efterforskning af strafbare handlinger nødvendiggør en vanskelig og krævende efterforskning, der har forbindelse til andre medlemsstater
- b) hvis flere medlemsstater er i færd med at efterforske strafbare handlinger, der som følge af sagens omstændigheder kræver, at de berørte medlemsstater koordinerer og afstemmer deres indsats.

⁽¹⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

En anmodning om oprettelse af et fælles efterforskningshold kan fremsættes af en hvilken som helst af de berørte medlemsstater. Holdet oprettes i en af de medlemsstater, hvor efterforskningen formodes at skulle finde sted.

2. Anmodninger om oprettelse af fælles efterforskningshold skal ud over de oplysninger, som er nævnt i de relevante bestemmelser i artikel 14 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager og artikel 37 i Beneluxtraktaten af 27. juni 1962, som ændret ved protokollen af 11. maj 1974, indeholde forslag til sammensætning af holdet.

3. Et fælles efterforskningshold opererer på de medlemsstaters område, som opretter holdet, på følgende generelle betingelser:

- a) Holdet ledes af en repræsentant for den kompetente myndighed, der deltager i den strafferetlige efterforskning, fra den medlemsstat, hvor holdet opererer. Holdets leder handler inden for sine beføjelser i henhold til national ret.
- b) Holdet udfører sine opgaver i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor det opererer. Medlemmerne af holdet udfører deres opgaver under ledelse af den person, som er omhandlet i litra a), under hensyn til de betingelser, der er fastlagt af deres egne myndigheder i aftalen om oprettelse af holdet.
- c) Den medlemsstat, hvor holdet opererer, træffer de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for opgaverne.

4. Medlemmer af det fælles efterforskningshold, der kommer fra andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor holdet opererer, betegnes i denne rammeafgørelse som medlemmer, der er »udlånt« til holdet.

5. Medlemmer, der er udlånt til det fælles efterforskningshold, har ret til at være til stede, når der træffes efterforskningsmæssige foranstaltninger i den medlemsstat, hvor holdet opererer. Holdets leder kan dog af særlige grunde i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor holdet opererer, træffe anden afgørelse.

6. Et medlem, der er udlånt til det fælles efterforskningshold, kan i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor holdet opererer, af holdets leder få til opgave at gennemføre visse efterforskningsmæssige foranstaltninger, for så vidt dette er blevet godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, og i den medlemsstat, der har udlånt medlemmet.

7. Hvis et fælles efterforskningshold finder det nødvendigt at træffe efterforskningsmæssige foranstaltninger i en af de medlemsstater, der har oprettet holdet, kan de medlemmer, der er udlånt til holdet af den pågældende medlemsstat, anmode denne stats kompetente myndigheder om at træffe disse foranstaltninger. Foranstaltningerne vurderes i den

pågældende medlemsstat på samme måde, som hvis der blev anmodet om dem i forbindelse med en national efterforskning.

8. Hvis et fælles efterforskningshold har brug for bistand fra andre medlemsstater end dem, der har oprettet holdet, eller fra et tredjeland, kan anmodningen om bistand fremsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, over for de kompetente myndigheder i den anden berørte stat i overensstemmelse med de relevante instrumenter eller aftaler.

9. Et medlem af et fælles efterforskningshold kan i overensstemmelse med den nationale ret, som vedkommende er underlagt, og inden for sine beføjelser give holdet oplysninger, som er tilgængelige i den medlemsstat, hvorfra vedkommende er udlånt, med henblik på den strafferetlige efterforskning, som holdet foretager.

10. Oplysninger, som et medlem eller et medlem, der er udlånt til holdet, retmæssigt er kommet i besiddelse af i forbindelse med sin deltagelse i et fælles efterforskningshold, og som ikke på anden vis er tilgængelige for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, må anvendes:

- a) til de formål, der lå til grund for oprettelsen af holdet
- b) med forbehold af forudgående samtykke fra den medlemsstat, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed, til at afsløre, efterforske og forfølge andre strafbare handlinger. Et sådant samtykke kan kun nægtes i de tilfælde, hvor en sådan anvendelse ville bringe en strafferetlig efterforskning i den pågældende medlemsstat i fare, eller hvor denne medlemsstat ville kunne afslå gensidig retshjælp
- c) til at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, jf. dog litra b), forudsat at der efterfølgende indledes en strafferetlig efterforskning
- d) til andre formål, i den udstrækning dette er aftalt mellem de medlemsstater, der har oprettet holdet.

11. Denne rammeafgørelse berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver.

12. I den udstrækning der er hjemmel herfor i den nationale ret i de berørte medlemsstater eller i eventuelle juridiske instrumenter, der finder anvendelse mellem dem, kan det aftales, at andre end repræsentanter for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der opretter det fælles efterforskningshold, kan deltage i holdets arbejde. Der kunne f.eks. være tale om embedsmænd fra organer, der er oprettet i medfør af traktaten. De rettigheder, der ved denne rammeafgørelse tilkendes medlemmer af holdet eller medlemmer, der er udlånt til holdet, gælder ikke for sådanne personer, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt.

*Artikel 2***Strafferetligt ansvar**

Under de i artikel 1 omhandlede opgaver sidestilles embedsmænd fra en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor opgaven udføres, med embedsmænd fra sidstnævnte medlemsstat for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

*Artikel 3***Civilretligt ansvar**

1. Når en medlemsstats embedsmænd udfører opgaver på en anden medlemsstats område efter artikel 1, er førstnævnte medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med den nationale ret i den medlemsstat, på hvis område de opererer.

2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.

3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skader på en anden medlemsstats område, skal godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.

4. Bortset fra de i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

*Artikel 4***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 1. juli 2002.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund heraf og andre oplysninger aflægger Kommissionen senest den 1. juli 2004 rapport til Rådet om denne rammeafgørelses virkninger. Rådet undersøger, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet rammeafgørelsen.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Dens virkning ophører, når konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater er trådt i kraft i samtlige medlemsstater.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

...

Formand